

Nieuwe vis- en jachtbesluiten in het Vlaamse Gewest

Minister M. Galle heeft bij de opening van het nieuwe vis- en jachtseizoen een reeks besluiten genomen.

Wat de opening- en sluitingsdata van de jacht betreft zijn er geen opmerkelijke verschillen t.o.v. de vorige jaren. De jacht op de Patrijs vormt hierop een uitzondering. De Houtsnip en de Watersnip blijven beschermd. Opmerkelijk is dat ook in het Brusselse gewest de Houtsnip beschermd is en de Watersnip ook in het Waalse Gewest niet mag bejaagd worden. Ook de Grauwe gans en de Kolgans mogen niet langer geschoten worden in ons land. Als te bejagen waterwild komen enkel nog Wilde eend, Wintertaling, Waterhoen, Meerkoet, Smient, Kokmeeuw, Zilvermeeuw en Kievit voor. Voorts is er jachtverbod op Hermelijn, Wezel en Bunzing; en is het verboden levende lokvogels te gebruiken, te jagen op moerassen, vijvers e.d. waarvan meer dan de helft van de oppervlakte bedekt is met ijs; te jagen op minder dan 200 m van een voederplaats waarop granen zijn gestrooid; gebruik te maken van gifeieren en klemmen, te jagen met vuurwapens op minder dan 100 m van bewoonde huizen en de niet-selektieve drijfjacht op Ree in het Meerdaalwoud en in Voeren.

Vanaf 1 januari wordt tevens de minimumoppervlakte om op waterwild te jagen 3 ha i.p.v. 1 ha en wordt een regeling voor het uitzetten van wild van kracht. Een jachtvrije bufferzone voor watervogels werd ingesteld voor de reservaten Het Mechels Broek, De

IJzermonding, het Molsbroek, De Maten en de Slangenbeek.

Voor de visvangst is het belangrijk te vermelden dat het gebruik van de vishaak voortaan verboden is en dat het

gebruik van malachietgroen bij de ontsmetting van vissen aan bepaalde normen is onderworpen.

Bekrachtigt België eerlang de Wetland-Conventie van Ramsar?

In 1971 werd te Ramsar (Iran) de Conventie opgesteld „betreffende het behoud van waterrijke gebieden van internationaal belang, vnl. als watervogel-habitat”. Ook België was daarbij vertegenwoordigd en E. Kuyken legde een eerste inventaris voor van gebieden die aan de gestelde normen voldeden. Op latere conferenties van het IWRB, de motor achter deze overeenkomst, werden deze normen verder uitgewerkt. Naast de basisvoorwaarde, het geregeld voorkomen van min. 1 % van de populatie van een soort, wordt o.a. ook de educatieve betekenis beschouwd. De zg. „1 %-norm” voor watervogels is nu algemeen aanvaard en voor de meeste populaties zijn de aantalschattingen voldoende operationeel.

Op basis hiervan kunnen voor België slechts een beperkt aantal gebieden op de Ramsarlijst worden gezet; dit zijn:

1. De Vlaamse Banken vóór de Westkust, tot en met de IJzermonding (vnl. concentraties Zwarte zeeëenden);
2. Het Zwin-reservaat en achterlig-

gende polder-bufferzone (concentraties van vnl. Smieten, Rietganzen; educatief belang);

3. Reservaat De Blankaart en IJzerbroeken (steltloperdoortrek en winterconcentraties van diverse eenden, vooral Smieten);

4. De ganzenpleisterplaatsen van Damme-Brugge-Meetkerke (herbergen tot soms 10 % van Kol- en Kleine rietgans-populaties);

5. De Schorren van de Beneden-Schelde, Doel en Zandvliet (grensoverschrijvend met Saaftinge; overwintering van Smient, en Rietgans; ruipaals van bergeenden);

6. Staatsreservaat Kalmthoutse Heide en Groot Schietveld, Brassaart (lente-slaapplaatsen van Regenwulpen).

België ondertekende de Conventie „onder voorbehoud van ratifikatie” op 19 maart '75. In het Europees Wetland Jaar 1976 publiceerde de BNVR een uitvoerige bijdrage van E. Kuyken over deze materie; ook BBL vestigde aandacht op deze gebieden. Een belangrijke stap was de publikatie van de betreffende wet in het Staatsblad d.d. 12 april '79. Gehoopt wordt dat eerlang de ratifikatie zal volgen, waarbij minstens één gebied dient toegevoegd aan de lijst en waarvoor de bepalingen van de Conventie zullen bindend zijn.

Eind 1980 hadden 27 landen de Conventie geratificeerd en omvatte de lijst 214 gebieden met een totale oppervlakte van ruim 5,9 miljoen hectare.

De Belgische bijdrage kan gering lijken, maar vooral psychologisch is de toetreding van grote betekenis. Als bijkomende beveiliging van kwetsbare gebieden als de IJzerbroeken, Damme of Beneden-Scheldeschorren zal de Conventie ongetwijfeld van praktisch belang zijn.

Conventie over de internationale handel in bedreigde wilde fauna en flora

De draaischijf België bijgedraaid

De hachelijke toestand waarin een groot aantal wilde planten- en diersoorten op onze aarde verkeren, heeft in 1973 geleid tot het afsluiten van